

nantsloven maa aflægges for den. Med Hensyn til, at Udvalget mener, at det ikke vilde være praktisk udførlig at revidere den ene Deel af Regnskabet, den nemlig fra 1ste April til 2den October, hvad dog Udvalget mener med Rette tilkommer Rigsdagen, baade for de sæls og særlige Udgifter, saa forekommer det mig, at der kunde gjøres en heel Deel Indvendinger derimod, og jeg seer virkelig ikke, hvad der kunde være til Hindrer for, under en saadan Overgangsperiode, at en saadan Beslutning blev lagt til Grund for at udfinde, til hvilken Deel af Aaret Udgifterne skulle henføres.

Lehmann: Det er en Selvsølge, at det staaer den ærede sidste Læser saavel som ethvert andet Medlem frit for at finde de af Udvalget angivne Grunde fyldestgjørende eller ikke; men jeg troer ikke, at den tilkommende Statsrevision vil være i mindste Tvivl om, hvad Landstingets Mening er, dersom det Botum, som blev afgivet ved Sagens foregaaende Behandling, skulde finde endelig Stadfæstelse. — Det er i Udvalgets Betænkning udtalt som dets Formening, at i og for sig maa den af Rigsdagen vedtagne Finantslovs Overholdelse, Regnskabets Afslæggelse for denne Overholdelse, Regnskabets Revision og Decision, betragtes som en Enhed, og at den Autoritet, der har behandlet Finantsloven, ogsaa maa være berettiget til at forlange Saadant. Men jeg skal tillige gjøre opmærksom paa, at Rigsdagen ved at give sit Samtykke til, at Fællesforfatningen skulde træde i Kraft, formeentlig har givet Afkald paa denne Rettighed fra den 2den October. Det er nemlig i Fællesforfatningsloven udtrykkelig sagt, at Overfridelser af Finantsloven kunne vedtages under den, jeg troer i § 54, fore-

ffreyne Form, imod at det forelægges Rigsraadet til Afgjørelse. Deri ligger altsaa, efter Udvalgets Overbeviisning, en Erkjendelse af, at det fra 2den October er Rigsraadet og ikke Rigsdagen, som har at bedømme Tilstedeligheden af de Overfridelser af Finantsloven, som have fundet Sted efter den 2den October. Derimod kan Botummet naturligtviis ikke afficere Spørgsmaalet indtil den 2den October; men det er af Udvalget blevet udtalt, at det vilde være aldeles upraktisk at fordre Regnskabet deelt i tvende Regnskaber efter en aldeles vilkaarlig valgt Termin, allerhelst naar Fordringen kommer, efterat det hele Tidrum er udløbet, idet det i ethvert Tilfælde fra først af skulde have været bestemt, at der skulde være ført et dobbelt Regnskab, hvilket sely, efter min Formening, vilde have ført til uoploselige praktiske Forviklinger. Udvalget har derfor udtalt, at Rigsdagen troer af praktiske Grunde at maatte afstaae sin Ret til at kunne fordre Regnskabet til 2den October forelagt til Revision, idet Udvalget dog gennem sin Ordfører udtrykkelig reserverer sig, hvad ligefrem er en Selvsølge, at Ansvarer ikke kan bortfalde derved, og at altsaa, hvis, hvad jeg forøvrigt troer ikke er Tilfældet, der er skeet Overfridelser af Finantsloven inden 2den October, dette da kan paadrage Ansvar, og at følgelig Folkethingets Anklageret, og navnlig den danske Rigsdags Besøielse til at paa kjende Spørgsmaalet, er uforkrænket. Men Udvalget har tilraadet Thinget — ligesom ogsaa Rigsdagen i sin Heelhed — at opgive sin Ret til at revidere og decidere Regnskabet fra 2den October, og af praktiske Grunde at frasalde sin Paastand om at fordre Regnskabet indtil 2den October aflagt.